

El Senat republicà absol Trump

Fa un discurs de la nació triomfalista en un ambient de molta tensió amb l'oposició

Pelosi esparraca el discurs de Trump ■ EFE

Bartomeu prova d'apagar l'incendi

El Barça es juga la copa enmig de la crisi interna

api

BiG

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró
Tel. 93 741 00 44
www.bigimmobles.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 6 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15262 - AVUI / Any XLII. Núm. 14132 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

El Parlament recorre al Suprem a favor de Torra

PLE • JxCat, ERC, la CUP i els comuns fan pinya contra la retirada de l'acta de diputat al president

Trobada presidencial avui a la Generalitat

PLET • El PP presenta una querrela contra Quim Torra per usurpació de funcions públiques

NACIONAL

P9

Toni Comín, Clara Ponsatí i Carles Puigdemont, ahir al matí davant de la seu del Parlament Europeu, a Brussel·les ■ ACN

Ponsatí ja és a l'europarlament

Rep l'acreditació com a eurodiputada i ja podrà participar en el pròxim ple

NACIONAL

P13

Els acusats del TSJC al·leguen "dret de protesta"

Declaren que van fer una acció pacífica davant del tribunal i sense encadenar-se

NACIONAL

P10,11

Marc Solsona.
Portaveu del Partit Demòcrata

"El Partit Demòcrata està preparat per a les eleccions"

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Toni Brosa

El rei de la concòrdia

Felip de Borbó va treure de l'armari la pell de xai per inaugurar la catorzena legislatura del règim constitucional del 78.

Ja saben, la mirada amable, el to constructiu, una paraula en català, basc i gallec i la boca plena de "democràcia", "estat de dret", "diàleg" i "concòrdia", sobretot molta concòrdia i molta unitat per a una "Espanya de todos". Com a brindis al sol queda bé, però la realitat té poc a veure amb això, i el pitjor és que ho sap ell i ho saben tots els que van aplaudir el monarca quatre minuts seguits, que són els mateixos que el dia següent van vetar la publicació del full de serveis del conegut i condecorat torturador franquista *Billy el Niño*. Parlar de concòrdia entre tots els espanyols, quan ets rei per la gràcia del dictador Francisco Franco, sona a presa de pèl. Parlar de concòrdia (o de democràcia o de justícia) quan s'impedeix sistemàticament que tots els que van cometre crims o van acumular fortunes sota la protecció del règim franquista siguin jutjats, és ofensiu.

L'"Espanya de todos": aplaudir el rei, protegir 'Billy el Niño' i no combatre l'herència del franquisme

Parlar d'una "Espanya de todos" és sagrant per als milions de familiars que s'han d'imaginar la tomba dels seus avantpassats executats al peu d'alguna carretera. Mirin: si de veritat volguessin una Espanya de tots, prendrien exemple dels alemanys, que s'avergonyixen, condemnen i demanen perdó pel que va fer el seu Estat durant l'etapa de Hitler. Fa pocs dies van demanar perdó a Polònia en el 80è aniversari de la invasió i van tornar a condemnar l'Holocaust en el 75è aniversari de l'alliberament del camp d'Auschwitz. La llei prohibeix la simbologia nazi, considera delictes la negació i la minimització del genocidi jueu i s'aïlla políticament la ultradreta. Ah, i també ha demanat perdó als catalans per haver deportat el president Companys; Espanya ni ha reconegut el magnicidi ni ha anul·lat aquell judici vergonyós, de la mateixa manera que continua tolerant la Fundación Francisco Franco, els homenatges a la División Azul i la simbologia franquista. De la mateixa manera que consagra una Constitució concebuda pels uns i utilitzada pels altres no pas per facilitar la convivència, sinó per imposar-la, com han fet amb la mateixa monarquia.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Una última carta mai escrita

“L’oblit del franquisme forma part del franquisme”, afirma el cineasta gallec Eloy Enciso, que planteja: “Com es pot fer política sense memòria?” També podem plantejar-nos: quina mena de política es fa i quines són les seves conseqüències si s'indueix a l'oblit, com en el cas de la Transició espanyola, que va actuar com si volgués passar per alt el franquisme i les seves víctimes? Enciso ha aportat una pel·lícula, *Longa noite*, on ens fan presents textos d'escriptors exiliats i d'altres que, quedant-se, van testimoniar sobre la vida sota el franquisme; al final, en un bosc de nit magníficament fotografiat per Mauro Herce, se senten veus que ens fan arribar fragments de cartes de presoners republicans.

Aquestes cartes inscrites en les imatges fantasmagòriques del final de *Longa noite* m'han fet pensar en *Cartes dels condemnats a mort de la Resistència italiana*, un documental realitzat el 1952 per Fausto Fornari. Diverses veus en *off* hi llegeixen les cartes, que, inclosa la d'un capellà que s'acomia dels fidels de la seva parrò-

“Què passa quan no només no hi ha imatges, sinó tampoc textos, que contribueixin a la memòria?

quia, s'adrecen a persones estimades per perdurar en la seva memòria i els seus actes. Això mentre que les imatges, relatives a espais habitats o transitats pels condemnats, busquen fer presents els morts. Com si volguessin restituir imatges absents.

Què passa quan no només no hi ha imatges, sinó tampoc textos, que contribueixin a la memòria? He sentit una cançó del jove músic Àlex Pérez que du per títol *L'última carta*. Amb

ella vol recordar el seu besavi, el periodista Julià Basaganyes, militant d'ERC i de la CNT que va ser afusellat pels franquistes el juliol de 1939. Acabada la guerra civil, va amagar-se i, quan va anar a buscar la seva dona i els quatre fills per marxar cap a França, una delació va fer que el detinguessin a Castellfollit de la Roca, el seu poble i el meu. Traslladat a la presó de Girona, va ser afusellat al cementiri el 28 de juliol junt amb 68 republicans més. Per por a les represàlies, la seva dona (Tureta) i els seus quatre fills (Llorenç, Peret, Carmeta i Ricard) ja havien marxat a França, on van ser separats abans de tornar un temps després. L'última carta de Julià Basaganyes no va arribar, però el seu besnet l'ha imaginat: “No deixeu que us robin la vida ni les ganes de volar//avui em prendran la vida, però no la dignitat.” Em pregunto per què no coneixia aquesta història, per què no n'havíem parlat amb la mare i la tia de l'Àlex, amigues meves des de la infantesa. I m'emociona que el besnet d'en Julià Basaganyes hagi escrit aquesta carta perquè en tinguem memòria.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/gt6xa7>

A la tres

Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat

Dret a protestar

El 23 de febrer del 2018, un grup de membres dels CDR es van asseure a les escales del TSJC per denunciar la repressió de l'Estat. La protesta coincidia amb una declaració del major dels Mossos Josep Lluís Traperó a Madrid. Els concentrats van demanar també l'alliberament dels presos polítics. La protesta, que va ser pacífica en tot moment, va acabar amb catorze detinguts.

Gairebé dos anys després, l'Audiència de Barcelona va jutjar ahir dotze d'aquells manifestants, per als quals la fiscalia demana penes d'entre un any i dos anys i mig de presó pels delictes de desordres públics, desobediència i resistència greu. Els acusats van denunciar ahir, de nou, la repressió de l'Estat, personificada en una fiscalia que, com ha passat en altres llocs i ocasions els últims mesos, no dubta a presentar acusacions fora de lloc i sol·licitar penes del tot desproporcionades.

“Demanar penes fora de lloc a aquells que protesten és a l'ordre del dia

Fora de lloc, sobretot perquè, i aquesta repressió és una dinàmica que també s'ha donat en casos similars, som clarament davant un cas de dret de protesta, emparat per la Constitució que tant lloen constantment.

La llei mordassa no ajuda gens tampoc en aquest sentit perquè criminalitza aquest dret de protesta i fa que qualsevol gest contra els agents de l'autoritat pugui comportar peticions de pena amb anys de presó. Una bona

manera de dissuadir les accions de protesta, sobretot si aquestes són d'independentistes i no d'altres col·lectius, com els taxistes, per exemple.

Des de fa mesos, els Mossos vigilen també, ara només de nit, els principals edificis judicials de Catalunya. La mesura es va prendre després que, durant una protesta, es llencessin excrements d'animal a la porta d'alguns jutjats. La reacció de l'estament judicial va ser fulminant: demanar protecció dia i nit per molt que això comportés deixar sense mossos, i per tant desprotegides, moltes zones del país. Primer ells i després, la ciutadania. A vegades costa no preguntar-se al servei de qui estan determinats sectors del poder judicial. Sobretot els que manen. Els que tampoc van poder tolerar una manifestació pacífica a la porta de casa seva i ara demanen un càstig exemplar per a aquells que només exercien el seu dret a protestar.

De reüll

Anna Balcells

Saturats de 'Brexit'

Me n'he trobat més d'un i de dos que diuen estar saturats de *Brexit* i de tot el desplegament informatiu corresponent. Que si fa tres anys (des del referèndum) que no deixem de parlar-ne, que si al món hi passen altres coses també, que si, total, tampoc no ha canviat res des que els britànics són fora... Entenc que hi hagi temes que esgotin l'interès i la paciència de la gent, però la mala notícia és que el serial del *Brexit* no ha fet més que començar. I no ho dic només per l'any que ens espera de dures negociacions per definir la futura

Encara que el tema cansi, ens afecta de ple i l'hem d'anar controlant

relació comercial, sinó també per les conseqüències que se'n poden derivar. Només cal pensar, per exemple, en el futur de la planta de Nissan a la Zona Franca si les negociacions entre britànics i europeus acaben sense acord. L'ombra del *Brexit* és molt allargada. Arriba a Escòcia, que, arrossegada

fora de la UE contra la seva voluntat, batallarà per aconseguir un segon referèndum d'independència del Regne Unit, i a Irlanda, on el *Brexit* reactiva el debat sobre la unificació de l'illa. I, també, és clar, a Brussel·les, on ja hem vist les primeres esquerdes entre els socis, amb els més rics avisant que no pensen posar més diners a la caixa comuna per compensar el xec que deixarà de venir de Londres, també contribuent net. Queda clar que el *Brexit* va per llarg i que toca tothom de prop. Més val, doncs, que ens hi posem bé, *keep calm* i tinguem-hi posat un ull a sobre pel que pugui passar.

Les cares de la notícia

EURODIPUTADA

Clara Ponsatí

L'oasi europeu

L'exconsellera d'Ensenyament ja és a tots els efectes eurodiputada, després que la justícia escocesa, en contra de la petició del Tribunal Suprem espanyol, no li posés cap objecció per viatjar a Brussel·les a recollir la seva acreditació com a membre del Parlament Europeu.

INVESTIGADOR A L'INSTITUT DE RECERCA DE LA SIDA

Javier Martínez-Picado

Avenç contra el VIH

Un equip d'investigadors ha identificat tres pacients amb més de 25 anys d'infecció pel VIH que sense rebre tractament antiretroviral no tenen el virus detectable ni han desenvolupat la malaltia. Ara busquen la manera de replicar aquesta anomenada "cura funcional" a altres persones.

SECRETARI TÈCNIC DEL FC BARCELONA

Éric Abidal

Imprudència temerària

Sempre ens quedarà el record inesborrable de les virtuts de l'Abidal jugador. Com a secretari tècnic ha demostrat poc. El context del club potser no l'ha ajudat, però el sol s'ha disparat al peu culpant els jugadors de l'adeu de Valverde i fent passar Xavi per mentider. Tot per protegir-se a ell i als que manen.

EDITORIAL

Trump surt amb avantatge

La cursa cap a la presidència dels Estats Units ja està en marxa i la imatge inicial no pot ser més favorable a l'actual president, Donald Trump, per la fortalesa, popularitat i lideratge que transmet el magnat tant a la Casa Blanca com a les files del Partit Republicà, però també per la feblesa, la sensació de caos i l'absència d'un lideratge clar que ha exhibit el Partit Demòcrata amb motiu del tret de sortida de les primàries demòcrates en el 'caucus' de l'Estat d'Iowa.

La divisió política als EUA al voltant de Trump és gran des de fa temps, i les escenes de menyspreu mutu amb la presidenta de la Cambra de Representants, Nancy Pelosi, durant el discurs de l'estat de la Unió del president ho fan més evident encara, però la qüestió és que Trump arriba a la cursa embalat, presumint de la situació econòmica del país, de l'acord comercial amb la Xina, dels assassinats selectius a l'Orient Mitjà i del fre a la immigració il·legal; havent convertit el fracàs de l'impeachment en una victòria personal, i liderant les enquestes en el pic més alt de la seva popularitat, malgrat les crítiques al discurs barroer, populista, xenòfob i bel·licista.

El desavantatge és gran per als demòcrates, i no els queda gaire temps per trobar un candidat amb cara i ulls capaç de fer fora Trump de la Casa Blanca. De moment, fent cas dels resultats parcials d'Iowa, la candidatura de Joe Biden es desinfla, davant l'empenta d'un vell conegut d'esqueres com Bernie Sanders i d'un jove centrista extern a l'establishment de Washington com Pete Buttigieg, que es disputen la victòria simbòlica en la primera batalla. La realitat, a nou mesos de les presidencials, és que els demòcrates necessitaran moltes victòries per evitar el segon mandat de Trump.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Acord complex

Pedro Sánchez accepta un relator neutral a la taula de diàleg, mentre que el govern català reclama un pacte d'estat per a l'autodeterminació.

10
anys

Miratge a Alguaire

Un avió amb 165 passatgers s'enlaira de l'aeroport de Lleida-Alguaire en direcció a París Orly. És el primer vol comercial d'aquest aeroport.

20
anys

Grua sota pressió

Enrique Pastor, president del Sindicat de la Guàrdia Urbana, denuncia que obliguen la grua de Barcelona a retirar un mínim de cotxes al dia.

Full de ruta

Ferran Espada

Cimera, diàleg i temptacions

Pedro Sánchez entrarà aquest migdia al Palau de la Generalitat. I que un president espanyol entri en la seu d'un govern que té gairebé tot el seu darrer executiu a la presó, o a l'exili, no és un fet qualsevol. No suposa, ni de bon tros, que la tràgica situació que arrosseguem des del 2017 per la repressió desfermada per l'Estat s'hagi superat. Però la visita a la plaça de Sant Jaume demostra que, malgrat que a una certa part de l'independentisme li costi reconèixer-ho, alguna cosa està canviant en la gestió del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol. Només un ingenu pot desvincular el pas que farà avui Sánchez de la decisiva influència que tenen els 13 diputats d'Esquerra al Congrés. Però la qüestió és que, si no hi ha cap entrebanc d'última hora, la trobada amb el president de la Generalitat, Quim Torra, es produirà. Una altra cosa és el resultat d'una cimera que sembla que Sánchez entoma a desgrat perquè hi va obligat i Torra a contracor perquè ha estat Esquerra qui

La taula de diàleg és l'única via per retornar el conflicte a la política; si fracassa, serà un fracàs col·lectiu

ha liderat la negociació per arribar fins aquí. Seria una greu irresponsabilitat que la trobada no concretés l'inici de la taula de diàleg. Esquerra ha fet una operació molt arriscada amb l'acord d'investidura. Qualsevol aprenent de politòleg detecta el camp de mines en què s'ha endinsat. Era previsible, i malgrat tot els republicans han decidit disposar una part important del seu capital polític en una taula que per activar-se depèn d'actors que no tenen la voluntat intrínseca de tirar-la endavant. Això sense oblidar que estem ja en un període preelectoral en què ERC tindrà com a principals rivals JxCat i el PSC. I sura la temptació de fer trontollar la taula de diàleg per debilitar els republicans. Però a hores d'ara ja haurien de saber que el fracàs de la taula de diàleg no ho serà només d'Esquerra perquè en sigui la principal impulsora. Serà un fracàs col·lectiu, de tots plegats. Perquè és l'única via que ara mateix hi ha per traslladar el conflicte a la negociació política, malgrat la desconfiança, les dificultats per arribar a acords i que alguns aparells de l'Estat mantinguin viva la repressió. O si més no per posar el govern Sánchez-Iglesias davant el mirall.

Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia a l'institut Carles Rahola. @xserra

Poso el meu PIN, i què?

Per a escriure aquest article, el meu ordinador m'ha demanat un PIN. L'hi he posat. I ahir, pagant més de 20 euros, en vaig haver de posar un altre. Fins i tot, per a corregir els treballs dels meus alumnes de l'institut, el Moodle em demana una clau. Resulta que ara l'expressió "posar el PIN" alguns l'han reconceptualitzat, per exemple, per a protegir-se del que consideren campanyes educatives agressives de col·lectius LGTBI. Fins aquí se m'ha entès bé, oi? Només he descrit fets. Cal apreciar la jugada mestra de *naming* d'aquesta acció pública. És fruit d'una creativitat notable: sembla que la inspiració ve del Sr. Alfonso Galdón, del Foro de la Familia. Dona una imatge quotidiana: un codi que, a cada pas, protegeix la nostra decidibilitat. És força més amable que no pas haver d'anar sovint al TC, encadenar-se a una porta o fer pintades.

SI ANEM A LA SUBSTÀNCIA, voldria formular algunes premisses que, malauradament, no puc ara justificar en detall: a) els fills ni són propietat de l'Estat ni són propietat dels pares; b) mentre són menors, en té la responsabilitat la seva família, els

seus tutors, que decideixen la manera com educar-los; c) per a tot allò a què no arriben (de la física o la fonètica fins a continguts històrics i culturals) es refien d'una escola, amb la qual col·laboren activament; d) podria succeir que els pares tinguin una actitud adoctrinadora amb els fills; també pot passar amb l'escola. En cap cas és bo. No és la situació habitual: en general, hi ha confiança i responsabilitat; e) escoles i instituts tenen—han de tenir—un projecte educatiu, clar i manifest; sobre ell, sí que s'hi pot intervenir.

ALESHORES, ¿ESTIC A FAVOR que les famílies vigilin cada petita acció que fem els docents o els nostres col·laboradors? ¿O que l'Estat vigili sistemàticament els pares? Doncs no, ni l'un ni l'altre: aquest "PIN" destrueix la confiança. Esdevé una eina perversa—el document murcià explicita que, si no tinc informació prèvia de cada acció, "se exima a mi hijo/a de la asistencia"—, un mètode que ningú aplica a Europa. Hi ha vies millors que no pas fer "una bombolla" per posar-hi el fill o filla. ¿Els prohibiríeu cada comentari del *profè* a educació física, anglès o matemàtiques; les

mencions als refugiats que moren a la Mediterrània o qüestionar si els *rojós* mereixien o no la repressió franquista? L'herència del nacionalcatolicisme cap a l'escola—amb la FEN o altres eines—ha inspirat massa gent, també d'esquerres: hem heretat un Estat de desconfiança i culpabilitzacions, una "gestió ideològica" del servei públic que és tot ensenyament. El sistema educatiu em sembla prou bo: millorem-lo, amb un esperit constructiu.

SI ALGUNA ACTIVITAT FORMATIVA no és correcta—perquè fos sectària, qüestionable, instrumentalitzadora—s'ha de tractar a nivell d'AMPA, Consell Escolar i eventuais denúncies puntuals, però un "ensenyament curricular a la carta" és una bogeria. Hi ha valors cívics fonamentals que cal transmetre: convivència, respecte, llibertat, acceptació, i tants d'altres. Actuar només fent "papers" no millora la realitat. El mateix penso, per exemple, de la "Carta de Compromís educatiu", obligatòria a Catalunya. Però hi ha una diferència: aquesta és "afirmativa". En canvi, el PIN murcià és "negatiu", generador de bombolles i fragmentació. És un no, no un sí.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Ser persona abans de tot

■ La Marta és propietària d'un hotel restaurant del Port del Comte on vam estar molt bé i vam decidir repetir. El que no esperàvem és que el dia de pujar-hi el meu fill de sis anys estigués amb angines i febre. Quan hi vaig trucar, la Marta es va indignar. Li vaig argumentar que no era una cancel·lació per voluntat sinó per força major. La seva resposta va ser: "Per mi, com si es mor." No cal explicar la resta de la conversa, jo vaig quedar "muda" perquè abans de tot soc persona i, evidentment, la salut és el primer a casa meua. Marta, hauríem de ser més "persones", en un negoci és important. A mi els diners no cal que me'ls tornis, però, si us plau, pensa bé abans de parlar, ja que et caldríen bones

maneres i rentar-te la boca amb sabó.

LÍDIA GARCIA
Sant Boi de Llobregat (Baix Llobregat)

Opinió personal

■ Senyors, vaig dir que no escriuria més, però com que hi ha direcció nova, ho faig i amb gust. No puc aguantar el que passa, sobretot a Catalunya.

M'he hagut d'enfadar molt amb tot el que hem d'aguantar els catalans. Qui són els catalans? Els qui vivim a Catalunya, els nousvinguts, els impertinents o els qui volem viure en pau? La nostra terra va ser molt abans que cap altra i ara, per circumstàncies que val més no recordar, volen, altre cop, fer-ne un acorralament.

Han pensat els polítics algun cop en fer un grup conjunt de centre, esquerra i dreta? Només faltaria bona voluntat, ètica i decència. Hau-

ran de pensar molt i no fer el ridícul amb sigles que es treuen de la butxaca cada cop que canvien els pantalons.

Encara no he dit que és una vergonya el que hem de veure al Parlament, semblen un pati d'escola que es barallen per la pilota. Quina mala educació per segons qui! Si volen ser tan específics, potser haurien de posar una peixateria uns quants, crec que vendrien millor el gènere! No hi ha cap país que tingui tants candidats a governar com hi ha a Espanya! De ganduls, els catalans no ho som, els altres no ho sé, però, senyors, facin un examen de consciència, siguin humils, discrets, modestos, respectuosos, tots els adjectius que hi vulguin posar, perquè tot un poble pugui creure fidelment en la política o no!

Vagin al racó de pensar, si us plau! Moltes gràcies.

MARIA CARME COLL XARGAY
Banyoles (Pla de l'Estany)

Diccionari hebreu-català

■ En el programa de TV3 *Katalonski* del diumenge 2 de febrer, el Sr. Halldor visita Jerusalem. En el decurs d'una conversa el seu interlocutor es lamenta que no hi hagi cap diccionari publicat d'hebreu-català.

Vull fer constar que des de l'any 2008 hi ha un diccionari hebreu-català fet per Eduard Feliu i Mabras i Joan Ferrer i Costa. Quan va morir l'Eduard Feliu (l'any 2009), el diccionari acabat estava en mans del corrector. Fa més de deu anys que l'Eduard Feliu és mort, i és molt trist i lamentable que encara no s'hagi publicat i molt decebedor per l'esforç d'hores gratuïtes esmerçades pels seus creadors. Des d'aquí demano a qui correspongui que no es demori més la publicació del diccionari hebreu-català.

M. ÀNGELS FELIU I MABRAS
Barcelona

La frase del dia

“Té nassos que considerin corrupció el referèndum de l'1-O”

Alfred Bosch, CONSELLER D'ACCIÓ EXTERIOR I TRANSPARÈNCIA

Tribuna

Àngel Castiñeira / Josep M. Lozano. Professors d'Esade (URL)

Silenci, sisplau

En alguns dels exercicis d'introspecció que fem a les nostres classes hem vist de tot i de tota mena. Fixem-nos en alguns exemples, tal vegada esbiaixats, però reals. Professionals que confessen que allarg de tota la seva vida sempre s'han sentit incapaços d'estar sols, amb pànic a no fer res. Directius que quan se'ls convida a fer una estona de silenci comenten que és la primera vegada a la vida que ho fan durant tanta estona (15 minuts), exclouent quan dormen, és clar. Joves que quan exploren les seves pors arriben a la conclusió que totes conflueixen en la por de sentir-se sols. Es fa inevitable recordar Pascal: tota la desgràcia dels homes ve de no saber estar sols en una habitació. Perquè no es tracta de compensar l'activisme laboral amb l'activisme del lleure, com fem tan sovint. Sentir-se sols significa estar orfes de les nostres connexions i nus davant nosaltres mateixos. I és que sovint vivim com hámsters, saturats d'activitats i en moviment continu, fent moure frenèticament la roda que no ens porta enlloc.

PATIM TANT per la manca de silenci exterior (víctimes de constants invasions) com per les constants interrupcions que ens infligim a nosaltres mateixos via tecnologies, fins i tot quan ningú ens interromp, i la nostra irrefrenable xerrameca interna, nodrida per les mil i una formes d'estar atrapats pel passat o neguitejats pel futur. Per això hauríem de començar a considerar el silenci com un bé personal, com un bé professional i com un bé públic. No estem parlant només de la necessitat de fer parèntesis reparadors per poder reiniciar una vida frenètica. No estem parlant simplement de liquidar aquesta fal·làcia que anomenem multitasca, que no és res més que una successió accelerada de tasques microfragmentades, l'apoteosi de l'atenció dispersa, que no fa res més que consolidar l'ansietat i l'estrès. Parlem del desenvolupament d'una capacitat humana –plenament humana– que ens permet submergir-nos en l'acció sense quedar atrapats per ella; la creació

d'un espai interior que ens permet viure sense desviure'ns, i que ens permet no oblidar qui som i no confondre'ns amb el rol que exercim. Perquè, quan parles a fons amb professionals sobre la seva vida professional, sempre hi acabes trobant l'anhel de voler treballar des d'una atenció centrada, que no és el simple desig de viure sense tensions, sinó la nostàlgia de viure i actuar sense perdre la connexió amb el centre d'un mateix.

FA TEMPS QUE ESTEM convençuts que el desenvolupament de la societat del coneixement (és a dir: no quedar enfangats en la societat de la informació i de la infoxicació) vindrà acompanyat del desenvolupament de la capacitat d'autoconeixement. Dubtem molt que sigui possible la primera sense la segona. I no hi ha autoconeixement sense capacitat de silenci i de silenciament. Alguna vegada hem proposat que seria un servei públic rellevant oferir a les nostres ciutats espais senzills i acollidors en els quals, simplement, hom pogués estar en silenci en un entorn on ningú no li demanés explicacions de res (no podrien les esglésies fer alguna cosa en aquest sentit?). I per què no disposar d'aquests espais en les organitzacions, entesos com un component més de la salut i la seguretat en el treball, en el sentit més estricte de l'expressió? Però tot això no té sentit sense pràctica i iniciatives personals. Perquè en el silenci al que ens referim no es tracta de desconnectar i fer un clucull, sinó d'estar connectat, lúcidament despert i atent.

“No hi ha autoconeixement sense capacitat de silenci i de silenciament”

PARLEM, EN UN CERT SENTIT, d'espais sabàtics. És clar que, per una vegada si més no, podríem prendre'ns les paraules seriosament. Recordem que en la tradició semítica *sabàtic* s'entenia com un temps de llibertat, per connectar amb la llibertat i per recordar que en l'origen del que som hi ha sempre la llibertat com a alliberament. De fet, contra els usos actuals, *sabàtic* significa pròpiament supressió de l'obligació de rendir. L'any sabàtic era un any de guaret sagrat per recordar que el que ens permet viure humanament no és sentir-nos posseïdors de la vida, sinó receptors, acollidors i servidors de la vida. En llenguatge teològic, que la terra no és nostra, sinó un do de Déu. O, com diu el papa Francesc, la nostra casa comuna.

DEL QUE ES TRACTA és d'incorporar aquesta disposició al silenci com un espai propi, del qual ningú no tindrà cura si no en tenim cura nosaltres mateixos. Perquè som nosaltres mateixos els que habitualment en som els principals boicotejadors. I no estem parlant d'optar per la vida monàstica, sinó de reconvertir la matriu de la nostra vida professional. Per això volem acabar amb unes paraules de J. Badaracco quan, parlant del lideratge, parla d'aquelles persones que “poden fer una pausa en les tasques gerencials que consumeixen el seu temps i emprendre un procés d'indagació interior, un procés que més comunament es realitza en la carrera i no en un tranquil aïllament. Es poden endinsar més enllà de l'agitada superfície de la seva vida quotidiana i centrar-se de nou en els seus valors i principis bàsics. Una vegada revelats, aquests valors i principis, renovent el seu sentit de propòsit en el treball i actuen a tall de trampolí per a l'acció. Repetint aquest procés, aconseguen plasmar una autèntica i robusta identitat basada en la seva pròpia comprensió de què és el correcte”.

QUAN DEMANEM silenci no ens referim només a això. Però, certament, també ens referim a això.

De set en set

Òscar Palau

Prou d'unitat estratègica

Ens hem passat dos anys escoltant, i fent des del carer i múltiples tribunes, crides a la unitat estratègica de l'independentisme, i al re-

torn al miratge que va permetre tirar endavant l'1-O. I tot fa pensar, malauradament, que ens passarem força més temps escoltant-ne, i fent-ne, després de les eleccions que el president Torra convocarà un cop s'aprovin els pressupostos. Ara bé, que just aquests dies uns i altres segueixin fent crides retòriques a la unitat, aquesta unitat inexistent que ha dut al final precipitat de la legislatura, sona a broma de mal gust, si no a presa de pèl. Perquè amb un horitzó electoral a curt termini, en què hi haurà diverses candidatures que legítimament voldran liderar el govern i el procés, és evident que cadascú mirarà per ell més que mai, i és el pitjor moment per entendre's. És més, el que cal exigir ara als partits independentistes no és que prometin la lluna de la unitat estratègica, sinó que cessin les baralles, almenys en públic, i expliquin amb transparència i honestat, perquè la gent llavors esculli, quin és el seu pla, en el dia a dia i a llarg termini, la seva fórmula per assolir la república i com la pensen dur a terme, a partir de les lliçons que fins ara ha deixat el procés i de no obviar que hi ha un estat repressor que s'hi seguirà posant de cul.

Cal exigir a ERC que digui amb la mà al cor on creu que pot arribar el suposat diàleg obert a Madrid, i a JxCat, fins a quin punt portaria les desobediències institucionals que propugna i quin efecte real tindrien l'endemà. Ja seran, i serem, a temps després de tornar a exigir entesa i fulls de ruta unitaris, perquè a l'hora de la veritat uns i altres no estan tan lluny. Però abans, ja que ens hi han abocat, que posin totes les cartes sobre la taula de l'elector.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Clara Ponsatí
ja és al
Parlament
Europeu**

Hi assegura que el català no té el respecte que es mereix a l'Estat espanyol

**Entrevista al
nou portaveu
del PDeCAT,
Marc Solsona**

“El PDeCAT no té por de ningú, i menys de la seva gent”, diu el també alcalde de Mollerussa

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aval del ple al re

TRÀMIT • JxCat, ERC, els comuns i la CUP, amb l'abstenció del PSC, aproven recórrer al Suprem contra la retirada de l'acta a Torra de la JEC **CRÍTICA** • Tornen els retrets a ERC per acceptar retirar-li l'escó **DESTITUCIÓ** • PP i Cs volen que Pedro Sánchez el faci fora

E. Ansola/ J. Alemany
BARCELONA

La cambra catalana amb els vots de JxCat, ERC, la CUP, els comuns i l'abstenció del PSC va aprovar ahir presentar un recurs al Tribunal Suprem contra la decisió de la Junta Electoral Central (JEC) de retirar l'acta de diputat al president Torra sense esperar que la sentència sigui ferma. L'autorització, reclamada per la sala contenciosa administrativa del Suprem, va obligar la cambra a reobrir el debat sobre la situació del president el mateix dia que Torra es va haver d'absentar del ple per raons personals, per la qual cosa no es va poder celebrar la sessió de control al president.

El debat va posar en relleu que continua la tensió entre els socis de govern viscuda en el ple de la setmana passada sobre com s'ha d'afrontar la defensa política de l'escó de Torra després que el president de la cambra catalana, Roger Torret, anunciés que no compatibilitzaria el seu vot. En la seva intervenció, el diputat de JxCat i vicepresident primer de la mesa, Josep Costa, va recordar es va aprovar una resolució el 4 de gener refermant-lo com a diputat i president, i deu dies després, per acord de la mesa i “per coherència”, es va aprovar presentar el recurs. I va lamentar obertament que una “estratègia jurídica sense fermesa política no és el camí”, en al·lusió al fet que ERC acceptés que Torra deixés el seu escó. La CUP, en boca de Carles Riera, també va lamentar aquell “nou episo-

Les frases

“El recurs no és per defensar el president Torra sinó la sobirania d'aquest Parlament”

Josep Costa
DIPUTAT DE JXCAT I VICEPRESIDENT PRIMER DE LA MESA DEL PARLAMENT

“El Parlament no ha de prestar els seus advocats a l'expresident Torra”

Carlos Carrizosa
PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS

“Només aquesta cambra pot posar i treure presidents, i mentre continuï així, ho mantindrem”

Marc Sanglas
DIPUTAT D'ERC

“Obeir la instrucció i, si es considera desproporcionada, combatre-la, això és el que fa el Parlament”

Ferran Pedret
DIPUTAT DEL PSC

El PP es querella contra Torra

El PP va decidir presentar ahir la querella per usurpació de funcions públiques contra el president Torra amb l'únic objectiu de pressionar avui el president Pedro Sánchez pel contacte que mantindrà al Palau de la Generalitat amb el cap de l'executiu català. En l'escrit al TSJC, de 19 pàgines, els populars denuncien que Torra està “exercint il·legalment” les funcions de president i demanen que s'adoptin les “cauteles que siguin procedents” perquè la “greu perturbació de l'ordre constitucional” provocada per Torra “no continuï més temps”. “La

di de renúncies”, però van donar suport al recurs “per estricta solidaritat antirepressiva”. El republicà Marc Sanglas havia intervingut abans que JxCat sense mencionar la decisió del ple del dia 27, va recalcar que “Torra és el president del país i ho serà mentre els seus ciutadans ho vulguin”, i va afegir que “només és aques-

ta cambra qui pot treure i posar presidents”. Per això va assegurar que donaven suport al recurs, en entendre que la resolució de la JEC “és tan injusta com la sentència, desproporcionada per una pancarta”. Les votacions d'ahir per avalar el recurs la majoria de formacions les van considerar un tràmit, ja que

normalment n'hi ha prou amb formalitzar-se a través de la mesa, però en aquesta ocasió el Suprem va exigir que també s'avalés amb les votacions al ple, tot i que l'escrit ja s'havia presentat el dia 16 del mes passat. Per Costa, aquesta és una altra demostració “de la pulsio autoritària” del tribunal, ja que no van acceptar que es presentés d'acord amb les regles del Parlament i “ens han de dir quin òrgan l'ha d'aprovar, i ni aquest mínim d'autonomia ens reconeixen ja”. El PSC, que en el ple del 4 de gener va ser qui va plantejar aquest recurs i el va avalar el dia 14 de gener a la mesa, s'hi va acabar abstenint. El diputat Ferran Pedret va explicar en la seva intervenció “no bloquejarem” que en la defensa del reglament i l'Estatut es “posi un recurs allà on pertoqui”, però també va lamentar l'excés de “desobediència estèril” i “sobreactuacions” oblidant que les normes les decideix el conjunt dels ciutadans i es poden modificar. I, com els comuns, van reclamar que convoquin les eleccions el més aviat possible per fer-lo fora amb les urnes perquè Torra “continua sent el president de la Generalitat, com clarament han expressat els informes dels lletrats”.

Utilització dels lletrats
PP i Cs van coincidir a censurar la utilització dels lletrats del Parlament com a assessors jurídics de Torra per a un condemnat per “desobediència”, i van exigir que en compliment de la llei electoral se'l tregui del càrrec i es convoqui un

El vicepresident Pere Aragonès i la portaveu del govern, Meritxell Budó, en el ple d'ahir, al costat del seient buit del president Quim Torra ■ ORIOL DURAN

ple d'investidura. Carlos Carrizosa també va exigir al president espanyol, Pedro Sánchez, que no s'hi reunís avui i que el destituï.

D'altra banda, JxCat espera que en el text final del recurs es desisteixi de les mesures cautelars per suspendre la retirada de l'acta de Torra que van incloure els lletrats en l'escrit del dia 16 que es va remetre al Suprem. S'hi argumentava la urgència de

la suspensió perquè una de les possibles interpretacions de l'Estatut per ser president és que s'ha de ser diputat no només en el moment de l'elecció, sinó quan ja s'exerceix el càrrec. Dimarts els mateixos lletrats van aclarir que el criteri era que la condició de diputat no és necessària per mantenir la de president.

Control als consellers
Amb el president absent,

L'APUNT

Targeta verda o targeta transparent

Jordi Panyella

Les administracions tenen cada cop més tendència a inundar la premsa amb dades i més dades, habitualment interessades, no sempre ajustades a la realitat, sovint intrascendents, poc definidores. El regidor Eloi Badia va ser l'encarregat ahir de posar números al primer mes d'aplicació de la restricció de trànsit a Barcelona amb una bateria de dades que poques conclu-

sions permeten treure. Potser una: des del 2017 fins ara s'han repartit 6.460 T-verda, que permeten fer ús gratuït del transport a qui jubili el seu vehicle, i s'han fet 900 peticions aquest gener. Durant el mateix període s'han jubilat 40.000 cotxes contaminants. És evident que la T-verda és encara una targeta transparent o desconeguda per a molts usuaris potencials.

CURS

amb ella, tant en la prèvia com en el cas d'emergències". "La gent de Tarragona, i els alcaldes, han de tenir més informació", va reivindicar. Altres mesures que proposarà l'executiu serà la instal·lació de detectors preventius amb sensors que evitin haver de desplaçar efectius al focus d'emergència per examinar la qualitat de l'aire, i va admetre que cal també obrir un debat sobre les sirenes i el seu ús, ja que, a parer seu, en el protocol actual "s'utilitzen de manera conservadora". Buch va afegir que el que va fallar va ser que no van disposar de seguida de la informació "per una sèrie de disfuncions", ja que l'empresa no va comunicar què havia passat o què s'estava cremant. Finalment va reclamar al govern espanyol que activi el servei d'avisos d'emergències Cell Broadcasting per avisar la població de les emergències.

Un segon focus d'atenció el va protagonitzar el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, Chakir el Homrani, que arran d'una pregunta de Cs va explicar que l'executiu està preparant un decret per solucionar la situació dels menors orfes a Catalunya que es queden sense pensió i no la recuperen en complir 18 anys. La diputada Noemi de la Calle acusa l'administració de "quedar-se les pensions d'orfenesa dels menors que tenen sota la seva tutela i, a diferència d'altres comunitats autònomes, no tornar-les quan compleixen 18 anys", va lamentar.

En el ple també es va estrenar Ferran Mascarell ocupant l'escó en substitució de l'expresident Carles Puigdemont, que ha assumit la seva condició d'eurodiputat. ■

el focus de la sessió de control es va posar en els consellers, i amb especial intensitat en l'explosió que va tenir lloc a l'empresa petroquímica Iqoxe de Tarragona. A preguntes dels grups de Ciutadans, PSC-Units i la CUP, el conseller d'Interior, Miquel Buch, va assegurar que el primer que faran és retornar el pla singular de Tarragona perquè "la petroquímica té una singularitat que s'ha de treballar

La presentació del manifest, amb la presència d'alguns dels signants, es va fer ahir al centre Arts Santa Mònica ■ J. RAMOS

Òmnium promou una crida per reclamar l'amnistia de bracet amb la societat civil

- La campanya té l'aval de noms com Guardiola, Mas-Colell o Julio Manrique
- L'entitat rebutja altres mesures com ara retocar el Codi Penal

Francesc Espiga
BARCELONA

Una amnistia és l'única solució possible per tancar la repressió que s'ha generat a Catalunya arran del procés sobiranista, i per poder obrir, posteriorment, una nova etapa en què s'afronti la solució del conflicte a través de la via del diàleg. Aquest és el corpus doctrinal d'una nova campanya d'Òmnium Cultural, que s'ha plasmat en un manifest que ja han signat unes dues-centes personalitats. La iniciativa és calcada, en fons i forma, de la que ja van endegar el novembre del 2018 sota l'epígraf *plataforma del 80%*, en què representants de diversos àmbits i sensibilitats polítiques van fer pinya, en aquella ocasió, per reclamar la llibertat dels presos i una sortida política a l'atzucac en què es troba el país.

La frase

"L'amnistia ha d'anar acompanyada d'una solució política al conflicte que ha de passar per les urnes"
Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

Molts d'ells, per no dir la majoria, repeteixen en aquesta nova acció. L'exconseller Andreu Mas-Colell, l'investigador Bonaventura Clotet, els actors Enric Majó o Julio Manrique, l'entrenador de futbol Pep Guardiola, l'historiador Joan B. Culla, l'excalde de Girona Quim Nadal o el que va ser cap de llista dels comuns, Xavier Domènech, són alguns dels noms que han estampat la seva rúbrica al document.

Des d'Òmnium Cultural es té perfectament in-

La xifra

187
personalitats han signat d'entrada el manifest, que està obert a noves adhesions a la web amnistiaara.cat

terioritzat que, des d'un punt de vista exclusivament pràctic, plantejar una amnistia ara mateix té un recorregut més que limitat, ja que això hauria de ser aprovat per les Corts de Madrid, on no hi ha ni la voluntat, ni per descomptat les majories, per fer-ho. Malgrat aquest impediment objectiu, el propòsit de la campanya és que aquesta demanda vagi calant en el conjunt de la societat civil i els partits catalans, perquè s'acabi convertint en generalitzada. El pas següent ja se-

ria el d'anar cercant com èplicitats fora. "És complicat, sí, però si no ho afrontem no ho farem mai", resumia ahir el vicepresident de l'entitat, Marcel Mauri, durant la presentació del manifest que es va fer al centre Arts Santa Mònica de Barcelona.

La reflexió que fa el text, i que Mauri va desenvolupar durant la seva intervenció, és que l'amnistia és l'únic mecanisme que pot fer un punt i a part en la causa general que s'ha obert contra l'independentisme en els darrers anys, i que s'ha traduït en l'obertura d'un miler de procediments judicials. En canvi, altres mesures plantejades, com ara la reforma del Codi Penal per esmenar el delictes de sedició, repercutirien en els presos, però no en aquest conjunt d'afectats. I, per tant, no serien la millor solució, és

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez torna avui a Palau i recela de Torra

■ Visita la Generalitat per tercer cop i promet “diàleg fins a l’esgotament” sense expectatives ■ Colau i Marín, demà

David Portabella
MADRID

Per tercera vegada, Pedro Sánchez tornarà avui al Palau de la Generalitat. Després de dues visites com a secretari general del PSOE—el març del 2016 de manera pública i el 2017 ja en privat tot fugint de les fotografies— per reunir-se amb Carles Puigdemont, el president espanyol veurà avui Quim Torra i ho farà en plena tempesta per l'onada judicial que deixa el president sense escó i per la tensió entre JxCat i ERC. Mentre que el PP persegueix Torra amb la querebella per usurpació de funcions, Sánchez reconeix el seu interlocutor com a president però alhora recela d'arribar-hi a cap acord.

Amb Sánchez de visita ahir a Brussel·les abans

Les frases

“Sortir de la primera reunió amb una solució política a un conflicte que fa tants anys que s'arrossega és inviable”

María Jesús Montero
PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

“La visita a Quim Torra és una oportunitat per a l'entesa”

Carolina Darias
MINISTRA DE POLÍTICA TERRITORIAL

d'aterrar avui a Barcelona en una estada de dos dies, la portaveu, María Jesús Montero, s'encarregava de desinflar les expectatives sobre l'abast de la trobada del desglaç: “Pel que fa a la primera reunió, puc assegurar que trobar una solució política a un conflicte tan complex que s'arrossega des de fa tants anys seria bastant inviable”. Montero, això sí, promet “insistir en el diàleg fins a l'esgotament”. La ministra de

Política Territorial, la canària Carolina Darias, que viatjarà amb Sánchez a Barcelona tot i que no entrarà a la reunió, veu la cita amb Torra al Palau com “una oportunitat per a l'entesa”. Qui entrava en contradicció amb la tesi de La Moncloa de no avançar el calendari de la mesa entre governs era José Luis Ábalos, ministre de Transports, que va apostar per posar-hi data avui perquè “l'important és que es posi

Sánchez i Torra, en la cimera de Pedralbes del desembre del 2018 ■ EFE

aviat en marxa”.

Si per haver de trucar a Torra ja va obrir la tanda a disset trucades, ara per atenuar la bilateralitat Sánchez ha ideat un intens programa de viatge de 48 hores a Barcelona. Després de reunir-se avui a les dotze amb el president, Sánchez

mantindrà a partir de les cinc de la tarda a la Delegació del Govern espanyol del carrer Mallorca una trobada amb representants de Barcelona Global, la UGT, CCOO, i Pimec. Al vespre, a més, tindrà una reunió de treball amb l'executiva del PSC i amb Miquel Iceta al

capdavant. Demà a dos quarts de deu acudirà de nou a la plaça de Sant Jaume a visitar Ada Colau, a les onze visitarà la seu de Foment i a dos quarts d'una es reunirà a la Diputació de Barcelona amb Núria Marín abans d'agafar el vol de tornada cap a Madrid. ■

Aznar i Rajoy, els absents

TARRADELLAS • Suárez va ser el primer president espanyol a visitar el Palau, el 1977 **PUJOL** • Amb Pujol no hi hauria visites durant setze anys

Redacció
BARCELONA

Es populars José María Aznar i Mariano Rajoy han estat els dos únics presidents espanyols que no han estat al Palau en quaranta anys, des de la restauració de la Generalitat el 1977. Aquell mateix any Adolfo Suárez feia la primera visita per imposar la medalla de president de la Generalitat a Josep Tarradellas, retornat d'un llarguíssim exili de també quatre dècades.

Quatre anys després era Leopoldo Calvo Sotelo qui visitava el Palau ja amb Jordi Pujol. I també el socialista Felipe González aniria a la seu presidencial

el 1988, però aquest cop el motiu era visitar la capella ardent de l'expresident Tarradellas.

Pujol ja no faria mai una reunió oficial amb els presidents espanyols a la plaça de Sant Jaume, ni amb González ni amb el popular José María Aznar, tot i que les trobades van sovintejar molt en la primera etapa, en què el popular va governar amb suport de CiU—el 1996 es van reunir set cops en un any.

No seria fins setze anys després de la visita de González a la capella ardent de Tarradellas que un nou president espanyol trepitjaria el Palau, amb el relleu de Pujol pel socialista Pasqual Maragall. Era el 7 de maig del 2004 que el recentment es-

collit José Luis Rodríguez Zapatero es reunia amb Maragall, tot i que ja hi havia assistit a la presa de possessió del nou president català com a candidat del PSOE i el tornaria a visitar el 2006. Aquell 2004 era l'inici de la reforma de l'Estatut, el fracàs de la qual és per molts considerada l'espurna del procés independentista. Aquell dia l'acompanyava com a ministre d'Indústria José Montilla, que tres anys més tard el rebria de nou a Palau, ja com a president després de rellevar Maragall. Sota els governs posteriors de Mas i Puigdemont, les comptades reunions amb el president popular Mariano Rajoy van tenir lloc de nou a La Moncloa. ■

El 7 de maig del 2004 Maragall rebia el president Zapatero al Palau. Tres anys després ho faria Montilla ■ EL PUNT AVUI / ALBERT GEA (REUTERS)

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ponsatí, acreditada com a eurodiputada a l'eurocambra

La justícia escocesa permet que viatgi a Brussel·les perquè pugui exercir el mandat ■ L'exconsellera no té "clar" de quina manera procedirà el jutge amb la seva euroordre ara que té immunitat

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les

L'exconsellera Clara Ponsatí ja està acreditada com a eurodiputada al Parlament Europeu. Enceta així una nova etapa del seu exili ocupant el tercer escó de Junts per Catalunya a Brussel·les, on ahir la van rebre els seus companys Carles Puigdemont i Toni Comín. Per ara, la seva euroordre al Regne Unit no ha decaigut, tot i la seva immunitat parlamentària, però té llibertat de moviments a la Unió Europea (excepte a l'Estat espanyol) per exercir el càrrec.

Pocs dies després que la institució la reconegués com a nova membre arran del Brexit, Ponsatí va viatjar des d'Escòcia fins a la capital europea per poder iniciar els tràmits necessaris. Ho podia fer sense problemes perquè el tribunal escocès que estudia la seva euroordre ja li va permetre moure's al bloc europeu en el moment de la detenció. Tot i això, va informar les autoritats de la seva visita a Brussel·les per fer aquestes gestions.

Un cop recollida la desitjada acreditació blava, Ponsatí va comparèixer davant dels mitjans acompanyada dels seus companys i "molt contenta" de

Els tres eurodiputats de JxCAT, Carles Puigdemont, Clara Ponsatí i Toni Comín, ahir al Parlament Europeu ■ EL PUNT AVUI

començar" aquest "nou desafiament personal". "Suposo que en algun moment [la JEC] corregirà el seu error de lectura", va recriminar al controvertit òrgan electoral que es va negar a reconèixer el seu mandat d'eurodiputada.

Malgrat que la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea desmentava el requisit de jurar la Constitució Espanyola per accedir al càrrec europeu, la Junta Electoral Central va justificar la seva negativa assegurant que aquest requisit encara és vigent a la legislació espanyola.

Reclama "respecte" pel català en el seu primer dia

La primera acció política de Clara Ponsatí com a eurodiputada ha estat la reivindicació de la llengua catalana. Poc després d'acreditar-se va participar en un acte sobre la iniciativa ciutadana europea *Minority Safepack*, que reclama la protecció i promoció de la diversitat cultural i lingüística per part de les institucions europees. Allà va alertar sobre la situació a Catalunya. "El català no té el respecte que es mereix a l'Estat espanyol", va denunciar, i va lamentar que aquesta llengua tampoc es pugui parlar al Parlament Europeu.

Ponsatí va assegurar que

la defensa del català "forma part" de la defensa dels "drets civils i humans" dels catalans. Així, l'eurodiputada va recordar la situació dels presos polítics i l'absència d'Oriol Junqueras a l'eurocambra com a mostra del perill que corren aquests drets a l'Estat espanyol.

Euroordre activa
Comença una nova fase a Brussel·les, però no dona per acabada la seva estada a Escòcia, on encara s'enfronta a la petició d'extra-

dició pel cas de l'1-O. A Bèlgica va quedar en suspensió per a Puigdemont i Comín, però a Escòcia aquest procediment està obert. Ara bé, hi ha confusió so-

bre les implicacions de la immunitat de Ponsatí.

El Tribunal Suprem va demanar dilluns al Regne Unit que continuï amb el procés d'extradició contra

ella perquè considera que després del Brexit la protecció parlamentària ja no té abast en aquest país. Si bé l'1 de febrer els britànics van marxar oficialment de la UE, gràcies al període de transició durant aquest any continuaran sota el paraigua europeu a efectes pràctics.

Ponsatí va admetre que no té "clar" com procedirà el jutge escocès ara que té immunitat i que, en tot cas, això està en mans dels seus advocats. Tanmateix, va avançar que farà "el que digui el jutge" i promet anar en els pròxims mesos a Edimburg per comparèixer davant la justícia si es manté la vista prevista per al 11 de març.

Suplicatori pendent

De tota manera, per evitar que la tercera euroordre contra l'exconsellera d'Educació es torni a encallar, el Suprem va anunciar dilluns que enviaria el suplicatori a l'eurocambra per aixecar-li aquesta immunitat. Una petició que encara no ha arribat, segons fonts parlamentàries. Igual que Puigdemont i Comín, Ponsatí també intentarà rebatre el suplicatori argumentant que la causa contra ella és "política" i no "fruit d'una investigació criminal normal". "S'han violat drets civils i humans", va denunciar. Queda per veure si aquest al·legat el podrà fer juntament amb els seus companys o el seu cas s'estudiarà per separat en haver arribat més tard al comitè d'Afers Jurídics que s'encarrega de gestionar els suplicatoris. En tot cas, no s'espera una votació al ple del Parlament Europeu per cap dels tres abans del maig. ■

agro BOTIGA

productes cooperatives catalanes

Horari Agrobotiga
Dilluns- Divendres
09:00-14:00 i 15:00-20:00
Dissabtes
09:00-14:00

Camí del Crist, s/n
(08340) Vilassar de Mar
Telèfon: 93 759 01 88
WhatsApp: 620 455 690

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Marc Solsona** Portaveu del Partit Demòcrata (PDeCAT)

“El Partit Demòcrata està preparat per a les eleccions”

PUIGDEMONT· “El PDeCAT no té por de ningú i encara menys de la seva gent” **ERC**· “No podem descartar un tripartit perquè és un escenari que ja ha passat” **PRESSA**· “És millor no tancar en fals l'ordenació de l'espai”**Emili Bella**
BARCELONA

L'alcalde de Mollerussa i diputat de Junts per Catalunya, Marc Solsona, ofereix la primera entrevista com a nou portaveu del Partit Demòcrata.

En quin punt està l'endreuca entre el PDeCAT i la Crida?

L'endreuca no és entre el PDeCAT i la Crida. Nosaltres tenim un mandat del consell nacional que diu que el PDeCAT ha de transitar cap a JxCat. En aquest trànsit, hi poden intervenir diferents actors, però el PDeCAT és l'únic actor que és un partit polític amb totes les lletres, amb base territorial, implantació i càrrecs orgànics. Interpel·larem els altres actors de l'espai. Un pot ser la Crida; d'altres no tenen filiació, els independents. Intentarem confluïr en un projecte únic.

Pot ser que la Crida no conflueixi en aquest JxCat?

El que faran els altres no ho sabem. La voluntat del PDeCAT és transitar cap a JxCat, això ho tenim claríssim. Intentarem incorporar en aquest trànsit el màxim de gent i de mirades possible per ser un projecte polític fort i guanyador. A partir d'aquí, busquem interlocutors i la Crida, lògicament, n'és un, només faltaria.

Quines fórmules hi ha sobre la taula per fer el trànsit?

Quan vam aprovar al consell nacional transitar cap a JxCat, on el PDeCAT fos una peça clau d'aquest JxCat, no vam aprovar una fórmula de com fer-ho perquè no volem ser un element polèmic dins l'espai, sinó de confluència. Si aprovem una fórmula és com si exigíssim a l'altre que accepti el que volem.

La gent decidirà si el fet que ERC digui A i acabi fent sempre B té correspondència electoral

El trànsit estarà llest abans de les eleccions?

La nostra voluntat és que estigui llest com més aviat millor. Cadascú ha d'assumir la seva responsabilitat. El PDeCAT té la seva i vol que sigui molt gran, però no només depèn de nosaltres. Estem preparats, estem organitzats en l'àmbit intern. Com a organització tenim uns processos interns que hem d'activar en el moment en què es convoquin eleccions. Som una estructura que no depèn de tercers per poder-se articular i engegar la maquinària. No volem engegar-la sense haver explorat tot això que parlem. Nosaltres estem preparats; però, tot i estar preparats, volem interpel·lar tot l'espai per intentar que en el moment que arribi l'hora de la veritat tots estiguem preparats.

Podria ser que arribéssim a les eleccions amb la mateixa fórmula que fins ara: gent del PDeCAT amb independents?

Des de sempre hem tingut al PDeCAT gent independent a les llistes. Amb JxCat el que s'explora és una visió molt més transgressora: no només incorporem gent que pugui tenir una simpatia pel nostre projecte polític, sinó que, a través de la nostra causa nacional i més enllà de l'estructura organigrama de partit, sumem noves mirades per ser més forts i que la lluita de país passi per damunt de la lluita de partits. Això

El PDeCAT no s'ha d'emmirallar en el PNB ni en ningú. Nosaltres tenim vida pròpia

ho hem demostrat. Podem posar el PDeCAT a disposició del projecte de JxCat amb el qual ens sentim molt identificats i continuar sumant mirades diferents? Evidentment que sí. Ho hem de fer sempre a l'últim minut, a última hora, i que això provoqui que els nostres funcionaments com a partit es vegin tensionats? Per això ho fem amb temps. Intentem que els nostres processos de partit puguin confluïr en temps i forma i amb altres maneres de fer i de ser de cara a unes properes eleccions, que no sabem quan seran. Tenim pressa? Ho volem fer bé. És millor no tancar-ho en fals. El que no podem fer és tancar-ho en fals.

Voldríeu que els independents se sotmetessin a primàries?

La gent que participa de la política del PDeCAT està regida per uns processos d'elecció. Ens agradaria trobar la fórmula perquè tots els candidats tinguin una validació, una legitimació de les bases. Es pot aplicar la fórmula del PDeCAT a tot l'espai? Ja ho veurem. Però ara no som aquí.

Preveu que es puguin presentar per separat el PDeCAT i la Crida?

No és una pregunta que nosaltres puguem respondre. Nosaltres hem dit que tenim un mandat claríssim de la nostra gent que ens empodera perquè el PDeCAT pugui ser una peça clau de JxCat. No puc dir el que

farà o no la Crida; esperem que vulgui confluïr, lògicament, com fins ara. En les últimes eleccions al Parlament la Crida no existia, el PDeCAT sí.

N'heu parlat amb el president Carles Puigdemont? És ell qui té l'última paraula?

Si diem que el PDeCAT és peça clau de JxCat, el president Puigdemont n'és una peça nuclear. Ho vam aprovar al consell nacional. El lideratge del president Puigdemont és inqüestionable. És el nostre líder, és un associat, és la persona que ens ha portat més lluny en l'aspecte nacional.

Qui ha de ser el cap de llista?

No som aquí. El PDeCAT està preparat com a organització i interpel·la tothom perquè també es prepari.

Li semblaria bé que Puigdemont l'encapçalés?

El PDeCAT no serà mai un protagonista que pugui negar o no la voluntat del president de poder-se presentar. No podem parlar per boca de ningú, de cap possible candidat, i encara menys del president Puigdemont. Respectarem el que digui. Per nosaltres l'important no és participar: el PDeCAT, via JxCat, és la millor fórmula electoral per guanyar.

Qui ha de ser el presidenciable de JxCat? Perquè no és exactament el mateix que el cap de llista.

Tot això és avançar pantalles. Tenim l'obligació d'escriure el dia a dia, no escriure capítols de *tria la teva aventura*. Fem un flac favor al país si comencem a especular abans d'hora sobre presidenciables i candidats.

Quin paper ha de tenir en tot això el president Artur Mas?

Igual que el president Puigde-

El portaveu del Partit Demòcrata, Marc Solsona, ahir al Parlament ■ JUANMA RAMOS

mont, el president Mas és una referent polític i de lideratge del nostre espai. L'1-O va ser possible perquè hi va haver un 9-N. El testimoni de continuïtat del 9-N es diu 1-O. El testimoni de continuïtat d'Artur Mas es diu Carles Puigdemont. El testimoni de continuïtat de Convergència es diu PDeCAT. Si volem construir de manera serena però sòlida aquest binomi de determinació i governança, l'encarnen molt bé els dos presidents. Tots dos influeixen i condicionen el que l'organització ha d'acabar fent.

Marta Pascal diu que hi ha por dins del PDeCAT de discrepar de Puigdemont.

No hi ha cap por. El PDeCAT, si alguna cosa ha estat i serà sempre, és honest amb els llocs de representació que ha tingut. Jo sempre he dit el que he volgut, mai s'ha coartat la llibertat de ningú, només faltaria. No hi ha cap por, ni de bon tros. El PDeCAT no té por de ningú i encara menys de la seva gent.

Vostè defensa el pacte de la Diputació o, vist amb perspectiva...

Si alguna cosa diferencia el PDeCAT d'altres formacions polítiques és que quan prenem decisions les prenem de manera molt pensada i assumint-ne les conseqüències. Si en el seu moment es va creure que calia intentar tenir presència als màxims llocs de representació institucional potents del país, ho continuo defensant ara. La gent decidirà si va

ser un encert o no. Igual que la gent decidirà si el fet que ERC digui A i acabi fent sempre B té correspondència electoral.

El PDeCAT pertany a l'independentisme pragmàtic?

El PDeCAT defuig qualsevol etiqueta i clixé, perquè només des de l'etiqueta i el clixé introdueix elements excloents i nosaltres no volem excloure ningú, sinó acollir tothom que cregui que el PDeCAT, via JxCat, és el millor projecte polític.

S'ha d'emmirallar en el PNB?

El PDeCAT no s'ha d'emmirallar ni en el PNB ni en ningú, ha de ser allò que la gent del PDeCAT vulgui. El PDeCAT confluirà si la seva gent ho vol. Si la seva gent no ho vol, no. Posar l'etiqueta del PNB és intentar també posar un clixé i nosaltres els volem defugir, tenim vida pròpia i projecte polític propi.

El partit està a favor de la via unilateral?

Hem demostrat que estem disposats a fer el que calgui en el moment que calgui per la lliber-

tat d'aquest país. Jo ho he fet com a alcalde i diputat. Això no és qüestió de passar un test de res. Estem disposats a fer allò que toqui per la llibertat d'aquest país?, sí, quan toqui i on toqui. De qualsevol manera?, no.

S'imagina un tercer tripartit?

El que està clar és que no podem descartar un escenari que ja ha passat. Em nego a fer hipòtesis sobre coses que no han passat, però fets que ja han passat els he de tenir en compte sempre com un escenari. Treballarem per continuar forjant aliances estratègiques amb els que volen el mateix pel que fa al país. Curiosament, qui té més necessitat de dir que no pactarà amb els socialistes és ERC, que és qui permet la investidura del president Pedro Sánchez a canvi d'una mesa que no hem vist, perquè hi ha l'amenaça mediàtica que li diguin que farà un tripartit. Nosaltres no tenim necessitat de dir què farem, perquè la nostra posició és tan clara que ningú ens interpel·la per si pactem o no amb els socialistes o amb els comuns. ■

COM ARRIBAR
PER L'AP-7
SORTIDA 32 T-202
PER L'AP-2
SORTIDA 11 T-204

SALOMÓ

VISITA GUIADA

Us ofereix un recorregut per la història, la llegenda i el patrimoni de Salomó.

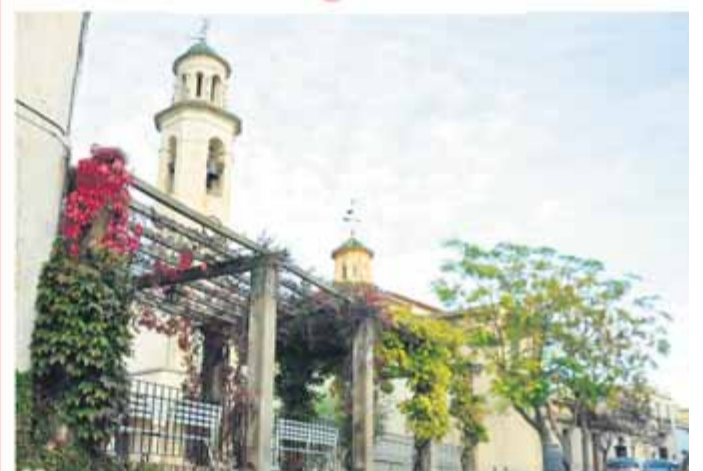
El visitant podrà admirar la riquesa artística de la Capella del Sant Crist; visitar la casa pairal dels Nin i acabar amb un tast de vi i oli de la cooperativa de Salomó.

RESERVES

TEL. 977629030

turisme@salomo.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cs imposa el canvi de rumb i promourà anar amb el PP

La gestora avala Arrimadas per explorar contactes, també amb el PSOE, que intentin frenar els nacionalistes catalans, bascos i gallecs ■ La proposta genera el rebuig de part del partit i dels socialistes

D.B.
BARCELONA

Els mals resultats –i els pitjors pronòstics– de Ciutadans a les urnes han fet que finalment cristal·litzi la possible unió amb altres forces polítiques. Tot i que de totes les maneres possibles des de Cs s'havia rebutjat la possibilitat plantejada fa temps pel PP d'unir forces en territoris com Catalunya, ara és el partit taronja qui ho promou. La gestora que dirigeix el partit després de la marxa d'Albert Rivera va beneir ahir la proposta d'Inés Arrimadas d'explorar vies d'entesa amb el PSOE i, sobretot, el PP per presentar-se junts a Catalunya, el País Basc i Galícia. L'explicació oficial és intentar frenar l'auge dels nacionalistes a tots tres llocs, però en el fons el que s'intenta és frenar la sangria de representació del partit, que en les últimes eleccions generals tan sols va obtenir deu diputats a

La portaveu al Congrés, Inés Arrimadas, a l'esquerra, durant la sessió de la gestora del partit, ahir, a Madrid ■ EFE

tot l'Estat.

La portaveu de la gestora, Melisa Rodríguez, va explicar en acabar la sessió que van mantenir, que han encarregat a un grup de treball que es va crear el 16 de desembre passat que comenci a explorar un acord “transversal” i

“constitucionalista” a tots tres territoris. Rodríguez va argumentar que cal buscar pactes electorals no només amb el PP sinó també amb el PSOE i amb la societat civil, ja que s'està vivint un “moment excepcional” a Catalunya, el País Basc i Galícia, on el

nacionalisme representa una “greu amenaça”. El grup de treball estarà format per Manuel Bofill, Fran Hervías, José María Espejo-Saavedra, Marina Bravo, Joan Mesquida, Carlos Cuadrado, Andrés Betancor, Miguel Gutiérrez, Beatriz Pino, com

també per la mateixa Rodríguez.

De tota manera, la proposta de crear la marca Millor Units –com Arrimadas proposa que es digui– només té l'aval dels populars. El PSOE ja ha dit que amb ells no hi comptin. Però tot i aquest rebuig, Ro-

dríguez instava els socialistes a posar a davant l'interès general, més enllà “del melic de Sánchez”. Tampoc dins de les files de Cs la proposta ha aixecat entusiasmes. Almenys en un sector del partit, que considera que aquesta és una maniobra que busca evitar la desaparició del partit quan, en realitat, el que farà és alimentar-la.

Bàsicament negatives

La portaveu de la gestora va reiterar, però, que es tracta d'una fórmula pensada només per concórrer a les eleccions d'aquests tres territoris, tot i que no va deixar clar si es tracta d'una línia vermella: el president gallec, Alberto Núñez Feijóo (PP), també ha descartat obertament concórrer amb Cs a les eleccions de Galícia. Pel que fa a Catalunya, Rodríguez no va voler confirmar si pressionarien perquè la seva actual portaveu al Parlament, Lorena Roldán, sigui qui encapçali l'eventual candidatura conjunta a la Generalitat. Es va limitar a dir que és la persona que ha guanyat les primàries i que en la reunió d'ahir no s'havia parlat de noms. De tota manera, és previsible que Roldán sigui la candidata, si es té en compte la representació actual de tots dos partits a la cambra catalana: 36 diputats de Cs i només 4 del PP. ■

Ajuntament de Valls

EDICTE

El Ple de l'Ajuntament del dia 27 de gener de 2020 va adoptar, entre d'altres, l'acord següent:

«Primer. Aprovar inicialment la modificació del Mapa de capacitat acústica de l'Ordenança reguladora de la contaminació acústica i les vibracions, consistent en un canvi de zonificació que afecta la parcel·la 44 del polígon 10, passant de l'actual classificació com a zona B1 a B3, i suspendre temporalment els objectius de qualitat acústica a la parcel·la 44 del polígon 10, pel temps que transcorri entre l'aprovació inicial i la definitiva d'aquesta modificació.

Segon. Sotmetre la modificació al tràmit d'informació pública pel període de 30 dies, a fi que es puguin presentar al·legacions, mitjançant la inserció dels corresponents anuncis al Butlletí Oficial de la Província de Tarragona, en un dels mitjans de comunicació escrita diària, al tauler d'anuncis de l'Ajuntament i a la pàgina web municipal

Tercer. En el supòsit que no es presentin cap mena de reclamacions o al·legacions, l'esmentada aprovació inicial esdevindrà definitiva de manera tàcita sense necessitat d'acord exprés i es farà la corresponent publicació de l'aprovació definitiva.»

L'expedient es podrà examinar i s'hi podran presentar les al·legacions que es creguin convenients a les oficines municipals del carrer Paborde, 6, de dilluns a divendres de 9 a 14 h.

Valls, en la data de la signatura electrònica

El secretari e. f.

Ajuntament de Tordera

EDICTE

sobre l'aprovació inicial de la modificació del plànol de delimitació de la franja de protecció contra incendis forestals del sector del nucli urbà de Tordera

El Ple de la Corporació, en sessió de data 30 de gener de 2020, va aprovar inicialment la modificació del plànol de delimitació de la franja de protecció contra incendis forestals del sector del nucli urbà de Tordera.

L'acord es sotmet a informació pública per un termini de 20 dies hàbils, mitjançant la publicació de l'edicta al BOP de la província, al diari El Punt Avui i al tauler d'edictes de la corporació, per tal que es puguin formular les reclamacions o suggeriments que s'estimin pertinents.

Disposar que, en cas que no es presentin reclamacions o suggeriments durant l'esmentat termini, l'acord d'aprovació inicial s'entendrà elevat a definitiu sense necessitat d'un nou acord exprés.

L'expedient es pot consultar a les oficines del Departament de Medi Ambient, situades al carrer Sant Ramon, 42, 08490 de Tordera, de dilluns a divendres laborables, de 9.00 a 14.00 hores, i a la pàgina web de l'Ajuntament, a l'adreça www.tordera.cat.

Cosa que es publica per a general coneixement, a Tordera, 3 de febrer de 2020.

Així ho mana i signa Josep Llorens Muñoz, el 2n tinent d'alcalde per delegació (DA 2019/829), davant meu.

Consell Comarcal d'Osona

EDICTE

d'aprovació inicial de l'ordenança de preus públics de serveis del Consorci d'Osona de Serveis Socials i tarifes

El Consell Plenari del Consorci d'Osona de Serveis Social celebrat en sessió extraordinària del dia 20 de gener de 2020 adopta, entre d'altres, l'acord d'aprovació provisional de l'ordenança general de preus públics de Serveis del Consorci d'Osona de Serveis Socials i tarifes següents:

- 1.- Preu públic per a la prestació del Servei d'Espais Activa't Dinamització – Eix 1.
- 2.- Preu públic per a la prestació del Servei d'Intervenció Socioeducativa.
- 3.- Preu públic per a la tramitació, atorgament i gestió dels ajuts destinats a persones amb risc d'exclusió social.

I en compliment del que es disposa en els articles 49 i 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, i l'article 56 del Reial decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de les disposicions legals vigents en matèria de Règim Local, se sotmet l'expedient a informació pública pel termini de trenta dies a comptar des de l'endemà de la inserció d'aquest anunci en el Butlletí Oficial de la Província, perquè els interessats puguin examinar l'expedient i presentar les reclamacions que estimin oportunes.

Durant aquest termini podrà ser examinat per qualsevol interessat a les dependències municipals perquè es formulin les al·legacions que s'estimin pertinents. Així mateix, estarà a la disposició dels interessats a la seu electrònica d'aquest Consorci <https://tauler.seu.cat/ini.do?idens=9822340003>

Si transcorregut el dit termini no s'haguessin presentat reclamacions, es considerarà aprovat definitivament el dit acord.

El President

Cambrà de la Propietat Urbana de Terrassa i Comarca

ANUNCI

Sobre aprovació de cens i sobre el compte de liquidació i els estats financers.

D'acord amb el que preveu el Reglament general d'eleccions de les Juntes de govern de les Cambres de la Propietat Urbana de Catalunya, aprovat pel Decret 159/1993, de 7 de maig, del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, queda exposat al públic, per un termini de vint dies, el cens dels propietaris afiliats a aquesta Cambra que reuneixen els requisits per a l'exercici del dret de sufragi, per tal que qualsevol associat pugui fer, durant l'esmentat termini, les comprovacions pertinents i, si escau, presentar reclamacions davant la Junta de Govern de la mateixa Cambra.

Així mateix i d'acord amb l'article 20.2 del Reglament de cambres núm. 240/1990, de 4 de setembre, es comunica als membres d'aquesta Cambra que durant la primera quinzena del mes d'abril estaran exposats a la seu social el compte de liquidació dels pressupostos i els estats financers corresponents a l'exercici econòmic de 2019, per tal que es puguin examinar i s'hi puguin formular les reclamacions que s'estimin convenients.

Terrassa, 1 de febrer de 2020

Miquel Font Roca
President

Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta

ANUNCI

sobre l'aprovació inicial del "Projecte tècnic executiu per la rehabilitació del pou de la pista al municipi de Sant Iscle de Vallalta".

Per Decret d'alcaldia núm. 2020/48, de data 31 de gener, s'ha resolt el següent:

PRIMER. RECUPERAR puntualment i per aquest acte, les atribucions conferides a la Junta de Govern Local.

SEGON. APROVAR inicialment el "Projecte tècnic executiu per la rehabilitació del pou de la pista al municipi de Sant Iscle de Vallalta" amb un pressupost d'execució per contracta (PEC) que puja a 61.750,76 € (IVA exclòs) corresponent a l'IVA al tipus del 21% un import de 12.967,66 €.

TERCER. SOTMETRE el projecte esmentat a informació pública mitjançant la seva inserció al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, al diari El Punt Avui i al tauler d'anuncis de la web municipal, per un termini de trenta dies, a comptar des de la publicació del darrer anunci al BOP o al DOGC, el qual s'entendrà elevat a definitiu si no es presenten al·legacions en aquest termini, l'aprovació definitiva del qual s'ha de publicar al BOP, al DOGC, en un diari i al tauler d'anuncis de la web municipal.

Sant Iscle de Vallalta, 3 de febrer de 2020

Eduard Turon i Mainat
Alcalde

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els acusats per la seguda al TSJC al·leguen que exercien “el dret de protesta”

■ Declaren que van fer una “acció pacífica” contra “la repressió del 155” i “sense encadenar-s’hi” ■ La fiscal demana per a la majoria 2,6 anys de presó

Mayte Piulachs
BARCELONA

“Sí, hi era present i exercia el meu dret de protesta”, “Protestàvem de manera pacífica contra l’aplicació del 155 i les resolucions judicials”, va ser la resposta dels dotze ciutadans en el judici contra ells a l’Audiència de Barcelona, ahir. El tretzè processat està en crida i cerca. Els activistes només van respondre a les dues preguntes que els van formular els seus advocats, Xavier Monge i Eduardo Cáliz: “Era el 23 de febrer del 2018 a les escales de l’edifici del TSJC?” i “Quin era el seu objectiu?” Inicialment, la fiscalia demana per a deu dels acusats dos anys i mig de presó per un delictes de desordres públics, i un any per a dos més que tallaven una part de l’avinguda Lluís Companys per desobediència i resistència als agents de l’autoritat.

Segons l’escrit d’acusació de la fiscalia, aquell 23 de febrer es va fer una crida a les xarxes socials per fer una concentració a les vuit del matí davant del Palau de la Generalitat, amb el lema *Aturem el cop d’estat*, i amb el suport de les entitats CDR, Arran, Alerta Solidària, la CUP, i el SEPC. Una hora abans es va convocar un esmorzar a la plaça Catalunya i d’allà unes 200 persones van anar cap al Palau de Justícia. I, “per impedir el normal funcionament dels tribunals”, segons la fiscalia, els acusats van “bloquejar” la porta principal de l’edifici amb cadenes de ferro i de moto, i també van obstaculitzar una entrada per a persones amb discapacitat física i van seure a les escales de l’entrada principal. Van haver d’actuar més de cent agents, i una hora després de la protesta ja es va restablir l’accés principal. Pel que fa a les cadenes, un dels processats va aclarir

L’advocat Eduardo Cáliz amb alguns dels acusats i familiars, ahir anant cap a l’Audiència ■ ACN

Nova revocació de la restricció d’anar a manifestacions

La secció novena de l’Audiència de Barcelona ha revocat la segona mesura cautelar de prohibició d’anar a manifestacions i concentracions a tot Catalunya imposada per un jutjat barcelonès a un universitari detingut en les protestes contra la sentència del Suprem als independentistes catalans, l’octubre passat. Amb aquesta ja són quatre els casos coneguts en què s’anul·la aquesta mesura restrictiva, que es va imposar a prop d’un centenar de ciutadans del país en aquelles tres setmanes de protestes.

En aquest últim cas, l’advocat Pere Vallès Milla, va pre-

sentar recurs d’apel·lació contra la prohibició, en considerar que “els jutjats d’instrucció la van imposar de manera genèrica i sistemàtica, a petició de la fiscalia, sense valorar els fets de cada persona”. La secció novena, però, no accepta que se li retiri la mesura de presentar-se al jutjat, ja que el jove és investigat per desordres públics.

En la interlocutòria, el magistrat ponent, Francisco Javier Molina, exposa que, més que argumentar que hi ha falta de normativa per imposar la prohibició d’anar a manifestacions, el que cal al·legar és “un excés en la ingerència dels

drets de reunió i de manifestació per falta de delimitació concreta de la mesura cautelar respecte als fets que sustenten el delictes”. I hi afegeix que “és intolerable aquesta restricció al dret de manifestació, sempre que s’exerceixi de manera pacífica i legal”, tot recordant que “cap dret és absolut” i, per tant, “s’han de sancionar formes reivindicatives que posin en perill persones”. I acorda retirar la restricció pel pas del temps (tres mesos), perquè ja no hi ha protestes i pel fet que el jove no té antecedents. El seu advocat espera que la resolució “obri camí a altres afectats”.

que no s’havien lligat el cos amb cadenes, que s’exhibien i que “en cap cas” es va necessitar cisalles o estris per tallar-les i desbloquejar la zona. Precisament, no se’ls reclama cap responsabilitat civil per possibles danys.

A banda d’això, un altre

grup va tallar el carrer, i dos manifestats, suposadament, es van resistir i van donar una puntada de peu a un agent dels Mossos, un fet negat ahir per tots dos.

La secció desena no va permetre que els mitjans de comunicació fessin fo-

tografies de l’inici del judici, com es fa habitualment, tot i que la imatge de la vista sí que es transmetia pel canal de televisió del TSJC. Avui acaba el judici amb la declaració dels testimonis, en concret dotze agents dels Mossos, i els informes. ■

Federació d’Ateneus de Catalunya

XTAC
TARJA DE TITULARS
ENTRADA
REGISTRADA

AGENDA D’ACTIVITATS

DIVENDRES 7

TEATRE 21h - **El Càntir trencat**
De Heinrich von Kleist
Lluïsos de Gràcia
lluïsosdegracia.cat
Pl. del Nord, 7 (Barcelona)

MÚSICA 21:30h - **Pau Navarro Quintet**
Concert de jazz
Ateneu Santfeliuenc
ateneusantfeliuenc.org
C/ Vidal i Ribas, 25 (Sant Feliu de Llobregat)

DISSABTE 8

CINEMA 16h - **El Pregó**
Film de Dani de la Orden
Ateneu Barcelonès
ateneubcn.org
C/ de la Canuda, 6 (Barcelona)

DANSA 17h - **Taller de danses gregues**
Amb la professora de dansa Isabel Blanch
Ateneu Popular de Ponent
ateneulleida.cat
C/ Pau Claris, 10 (Lleida)

DIUMENGE 9

TITELLES 12h - **Circus**
De la Companyia Jordi Bertran
Societat Cultural Sant Jaume
scsantjaume.cat
Riera de Sant Pere, 147 (Premià de Dalt)

TEATRE FAMILIAR 12h - **HAI la pescadora de somnis**
De la Companyia Gira Màgic
Casino Prado
casinoprado.cat
C/ Francesc Gumà, 6-14 (Sitges)

TEATRE MUSICAL 18:30h - **Una Altra Estrena**
De la Companyia Sus4
El Coro de Sentmenat
elcorosentmenat.org
Passeig d’Anselm Clavé, 46 (Sentmenat)

elcoro

MÉS ESPECTACLES I VENDA D’ENTRADES

ATENEUS.CAT
XTAC.ATENEUS.CAT

EL PUNT AVUI

EL PUNT AVUI

EL PUNT AVUI

EL PUNT AVUI

Codi de verificació: «5K0V6R2P150L16000LA18» - «5K0V6R2P150L16000LA18» - 5K0V6R2P150L16000LA1
 Procediment: T107 Plans parcials/Plans parcials de delimitació
 Expedient: 36258/2018
 Document: 301810/2019

EDICTE

Sobre la segona aprovació inicial i informació pública de la Modificació puntual de la regulació de l'ús industrial del Pla parcial d'ordenació del sector Turó de Can Mates - Ctra. Vallvidrera (exp. núm.: 36258/2018 - 81006/18)

La Junta de Govern Local, en sessió ordinària del dia 10 de desembre de 2019, va aprovar l'acord la part dispositiva del qual és com segueix:
"Primer. PRENDRE EN CONSIDERACIÓ en els seus propis termes, contingut i abast i de conformitat amb allò que determina l'article 88.6 de la Llei 39/15, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC, en el que segueix), l'informe tècnic municipal emès pel Servei de Planejament i Gestió Urbanística, on les al·legacions relacionades en la part expositiva del present acord han estat degudament analitzades i valorades de la manera següent:

Escrit formulat per l'entitat Betón Catalan, SA

Contingut

(1) La Modificació de Pla parcial (MPP) pretén ampliar els usos de la zona 20/MV-4 a la parcel·la A6, en el sentit d'admetre com a compatible l'ús industrial de 1a i 2aa categoria a les plantes primera i segona soterrani, que en l'actualitat només es permet l'ús industrial en 1a categoria a la planta baixa. Es tracta de facilitar la implantació en una (o més d'una) de les tres finques de la parcel·la, sense especificar en quina, una activitat de concessionari de vehicles amb taller i magatzem. La modificació es justifica en atorgar el desenvolupament econòmic i ser la més propera al sector de Can Rabella amb ús industrial dominant.

(2) La proposta obvia la incidència del nou ús sobre els criteris d'ordenació establerts al Pla parcial del sector i tracta la Modificació com una actuació aïllada de dotació en sòl urbà consolidat malgrat no donar lloc, estrictament, a una "transformació dels usos preexistents" en els termes de la Disposició Addicional segona de Decret legislatiu 1/2010, d'1 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme (TRLU). En relació amb aquest tractament i l'eventual increment d'aprofitament urbanístic, que no es quantifica, generant incertesa, la MPP incorpora una disposició transitòria que preveu la substitució de les càrregues de cessió de sòl amb aprofitament i per a zones verdes i equipaments mitjançant llur equivalent dinerari, conforme als art. 43.4 i 100.4 del TRLU. Tanmateix, la memòria no inclou el càlcul del valor econòmic de la substitució com hauria de ser conforme a l'apartat 4 de la Disposició Addicional indicada, necessari per avaluar l'oportunitat i conveniència de la iniciativa i la seva justificació econòmica i de mobilitat de què es prescindeix, en contra del que estableix l'art. 59.3.c) i d) del TRLU. L'activitat de concessionari de vehicles amb taller té un potencial i efectes sobre la mobilitat de l'entorn a considerar i corregir.

(3) Cal excloure, de l'ús de taller, l'especialitat de xapa i pintura per no ser adequat ni correspondre's amb l'ús dominant i la resta d'usos compatibles de la zonificació.

Valoració

Malgrat que la mateixa entitat al·legant ha presentat escrit de retirada de les anteriors al·legacions, correspon analitzar, d'ofici, si de l'escrit se'n desprèn alguna consideració d'interès general que afecti el pla en tràmit, fet pel qual es valora el següent:

(1) Efectivament, l'objectiu del pla és l'indicat per l'escrit.

(2) L'oportunitat i conveniència de la iniciativa es justifica en tant que l'interès general de la modificació puntual s'emmarca en el principi de desenvolupament urbanístic sostenible, tal com es va valorar en l'informe emès per aquest Servei el 7 de març de 2019. Aquest principi engloba, entre d'altres, l'optimització i racionalització de l'ús de sòl que comporta fomentar la barreja d'usos en un barri predominantment residencial. Així, la modificació possibilita l'ús industrial de 1a i 2aa categoria a les plantes baixa i primer i segon soterrani, per les finques qualificades amb clau 20/MV-4 de la unitat d'ordenació A6; considerant que aquest ús estava admes amb caràcter genèric per a totes les zones a la planta baixa, d'acord amb l'art 21. Pla parcial d'ordenació del sector Turó de Can Mates - Ctra. de Vallvidrera, aprovat definitivament el 18 de juliol de 2001.

No s'obvia la incidència de l'ús proposat en l'ordenació del Pla parcial, tota vegada que la nova versió del document incorpora un Estudi d'Avaluació de la Mobilitat Generada, d'acord amb l'informe de l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM), emès el 3 de juny de 2019, i els informes del Servei de Mobilitat esmentats anteriorment; alhora que inclou un estudi econòmic i financer conforme a l'art. 66 del TRLU i 89 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme (RLU); pel qual es justifica que la modificació no altera els criteris, el cost global ni l'equilibri financer del sector i, per tant, no afecta la viabilitat econòmica del desenvolupament tal com va plantejar en el seu moment el Pla parcial aprovat definitivament.

Finalment, considerant que la gestió urbanística del sector no està concloua, en relació amb l'eventual increment d'aprofitament derivat de la concreció de l'ús industrial i atenent l'informe del Servei de Valoracions i Patrimoni de 5 de març de 2018, el pla estableix mitjançant una disposició transitòria dos supòsits diferenciats. Aquesta disposició estableix d'una banda que en cas que el pla esdevingui vigent abans de la liquidació definitiva de la reparcel·lació del sector, l'eventual increment d'aprofitament s'haurà de ponderar dins l'àmbit, mitjançant la figura de gestió que correspongui. D'altra banda, s'estableix que en cas que el pla esdevingui vigent un cop concloua la gestió del sector amb la corresponent liquidació definitiva, el sòl tindrà la consideració d'urbà consolidat i, per tant, es tractarà d'una actuació aïllada de dotació, en la qual concorreran les circumstàncies dels articles 43.3 i 100.4.c del TRLU, pel qual el compliment del deure del percentatge de cessió de l'increment d'aprofitament i el compliment del deure de cessió de les reserves de sòl per a zones verdes i equipaments que estableix l'article 100.4 es podran substituir per llur equivalent dinerari, en el moment d'atorgament de la llicència d'obra nova o de rehabilitació que habiliti l'establiment del nou ús atribuït i com a condició prèvia a la concessió de la llicència.

(3) Cal considerar que, d'acord amb l'informe del Servei d'Activitats de 25 de febrer de 2019, una activitat de taller amb especialitat de xapa i pintura es comprendria dins la 2a categoria. Aquesta categoria, tot i ser compatible amb l'habitatge d'acord amb les Normes Urbanístiques del PGM, es localitza a l'oest del sector d'acord amb la proposta, en un àmbit més proper al veï sector industrial de Can Mates - ctra. Rubí est i aïllat de les zones residencials per espais lliures.

Escrit formulat per l'entitat Josep, SL

Contingut

(1) Al·leguen la improcedència de la Modificació proposada, en ser absolutament incompatible amb l'ordenació del Programa d'actuació urbanística del sector Turó de Can Mates - ctra. de Rubí, atès que els terrenys objecte de la referida modificació es troben qualificats de Sistema de Parcs i Jardins (clau 6b), segons documents aprovats pel Ple municipal el 20 de juny de 2016:

- Document Urbanístic d'execució de la Sentència núm. 345, de 2 de maig de 2013, de la Secció 3a de la sala contenciosa administrativa del TSJC en relació amb Programa d'actuació urbanística del sector Turó de Can Mates - ctra. de Rubí; tal com reflecteix el seu plànol d'ordenació O.a.1.

- Document Urbanístic d'execució de la Sentència núm. 345, de 2 de maig de 2013, de la Secció 3a de la sala contenciosa administrativa del TSJC en relació amb Pla Parcial del sector Turó de Can Mates - ctra. de Rubí; tal com reflecteix el seu plànol d'ordenació O.a.

Argumenten que les finques no es poden incloure simultàniament en dos àmbits de planejament diferents i, per tant, que o bé és nul de ple dret el document urbanístic del juny de 2016 referit al PAU Turó de Can Mates o bé és nul de ple dret el Pla parcial del Sector Can mates - Ctra. Vallvidrera, en incloure en el seu àmbit unes finques ja incloses al sector Turó de Can Mates - Ctra. de Rubí, per les quals les finques estan qualificades de zona verda.

(2) La modificació en tràmit ha de contenir una avaluació econòmica i financera de la rendibilitat de l'operació urbanística. Malgrat que la modificació reconeix la possibilitat que es produeixi la compensació de l'increment d'aprofitament en el moment de la liquidació definitiva del projecte de reparcel·lació, segons la disposició transitòria, això no eximeix de la necessitat que durant la tramitació de la modificació de planejament s'inclouï la referida avaluació econòmica amb el detall comparatiu de la rendibilitat de l'operació urbanística, com a document preceptiu, l'omissió del qual comporta la nul·litat del pla.

Valoració

(1) Pel que fa a la qualificació de les finques incloses en l'àmbit del pla, aquestes es troben qualificades de Zona Terciària en Volum d'Ordenació Aïllada (clau 20/MV-4) conforme el Pla parcial d'ordenació del sector Turó de Can Mates - Ctra. de Vallvidrera, aprovat definitivament el 18 de juliol de 2001, i la posterior Modificació puntual del Pla parcial d'ordenació del sector Turó de Can Mates - Ctra. de Vallvidrera, aprovada definitivament el 2 de maig de 2017.

Els Documents urbanístics d'execució de la Sentència núm. 345, de 2 de maig de 2013, de la Secció 3a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en relació amb el Programa d'actuació urbanística del sector Turó de Can Mates - carretera de Rubí i en relació amb el Pla parcial del sector Turó de Can Mates - carretera de Rubí, aprovats pel Ple municipal el 20 de juny de 2016 i pels quals, en sessió de 8 de juliol de 2016, la Comissió Territorial d'Urbanisme de l'àmbit metropolità de Barcelona va tenir per complimentada l'esmentada sentència; tenien per objectiu executar l'esmentada sentència en aquella part que afectava el Programa d'actuació urbanística (PAU) del sector Turó de Can Mates - carretera de Rubí i al Pla parcial d'ordenació del sector est del Turó de Can Mates - carretera de Rubí respectivament, ambdós aprovats definitivament per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona el 30 de juny de 1993 i el 28 de juliol de 1993. Així, la finalitat dels documents era "dur a l'efecte el contingut de la dispositiva, evitant extralimitar-se amb mesures que vagin més enllà del que es considera l'estricta execució de la sentència".

Efectivament, l'àmbit del PAU del sector Turó de Can mates - Ctra. de Rubí incloïa les finques objecte de la present modificació, qualificades d'acord amb el PAU del 1993 de Can Mates i Jardins Urbans (clau 6b). Aquestes finques, però, no s'inclouen en el sector est, que va desenvolupar-se mitjançant el Pla parcial aprovat el mateix any 1993. Cal considerar que aquestes finques van ser objecte de modificació en la posterior Modificació de Pla general metropolità del sector Turó de Can mates - ctra. de Vallvidrera, aprovada definitivament el 2 d'agost de 2001, i el corresponent Pla parcial del sector, aprovat definitivament el 18 de juliol de 2001; pels quals es va qualificar de Zona terciària i es van desenvolupar dins el sector. Així, es pot afirmar que, d'acord amb el planejament vigent, les finques es troben qualificades de Zona Terciària en Volum d'Ordenació Aïllada (clau 20/MV-4).

(2) Mitjançant Decret d'Alcaldia núm. 3503/2019, de 3 de juliol de 2019, es va valorar requerir al promotor que incorporés al pla un estudi econòmic i financer basant-se en els articles 66 del TRLU i 89 del RLU, relatiu a la documentació exigible en els plans parcials; i s'ha rectificat la documentació del pla en aquest sentit, segons nou redactat aportat el 19 de novembre de 2019.

Segon. APROVAR INICIALMENT PER SEGONA VEGADA la proposta de Modificació puntual de la regulació de l'ús industrial del Pla parcial d'ordenació del sector Turó de Can Mates - Ctra. Vallvidrera, redactada per l'arquitecte Santiago Closa Contempol, de l'estudi FusterFreixaArquitectes, i promoguda per l'entitat INMUEBLES VIDUR, SL, segons versió presentada en data 19 de novembre de 2019, que recull les consideracions requerides pel Decret núm. 3503/2019, de data 03.07.2019, juntament amb l'EAMG també requerit en el sudit Decret, redactat per Daniel Jordi, responsable de projectes, per Albert Oromí, geògraf, i amb el suport de l'equip tècnic d'INTRA, presentat en data 19.11.2019 amb idèntic contingut que la versió amb RGE núm. E/39828/2019 de 15.10.19, tot això de conformitat amb els articles 112.1. i 96 a) del TRLUC, en tant que l'exigència d'un EAMG i d'un estudi econòmic i financer verificada en el decurs de la primera informació pública es tracta d'un canvi substancial requerit de nova publicitat.

Tercer. EFECTUAR nova informació pública del projecte esmenat, per termini d'UN (1) MES, juntament amb l'EAMG, a partir del dia següent al de la darrera publicació del corresponent edicte de convocatori en el Butlletí Oficial de la Província i en un dels diaris de premsa periòdica de més divulgació en l'àmbit municipal al qual es refereix el projecte, així com també al tauler d'edictes electrònic de l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès, al qual es pot accedir des de l'enllaç <https://www.santcugat.cat/web/tauler-dedictes>, d'acord amb el que determina l'article 85.4 del TRLUC per remissió de l'article 89.5 del mateix cos legal i en relació amb els articles 8.5.c) del TRLUC, 23.2 del RLU i 25.3 i 4 del Real Decreto Legislativo 7/2015, de 30 de octubre, per el que se aprueba el Texto refundido de la Ley del suelo y rehabilitación urbana (TRLRS, en el que segueix), atesa la necessitat de donar publicitat a aquesta nova documentació que dona compliment al punt primer del referit Decret núm. 3503/2019, de data 03.07.2019.

Quart. DISPOSAR que la documentació escrita i gràfica de la present figura de planejament i la relativa al seu EAMG es podrà consultar en el següent enllaç de l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès <https://www.santcugat.cat/web/planejament> en compliment de l'article 23.2 del RLU, tot això a l'efecte de presentació de les corresponents reclamacions i/o al·legacions, de conformitat amb l'article 25 del TRLRS en relació amb els articles 8 i 85 del TRLUC i l'article 23.5 del RLU.

Cinquè. SOL·LICITAR novament informe als següents organismes públics amb competència concurrent, d'acord amb allò que preveu l'article 85.5 del TRLUC en relació amb el 25.7 del TRLRS i de conformitat amb l'informe tècnic emès pel Servei de Planejament i Gestió Urbanística:

-Organismes de l'Estat:

- Informe de Renfe.

- Informe de la Delegació de Govern a les Societats Concessionàries d'Autopistes..

-Organismes de la Generalitat de Catalunya:

- Informe de Bombers.

- Informe d'Autopistes.

- Informe de Mobilitat (ATM).

- Informe de Protecció Civil.

- Informe de l'Agència Catalana de l'Aigua.

-Altres:

- Túnel de Barcelona i Cadí, Concessionària de la Generalitat de Catalunya.

Sisè. CITAR PERSONALMENT a aquest segon tràmit d'informació pública, novament, totes les persones propietàries dels terrenys compresos en el present sector de planejament derivat, de conformitat amb l'article 102.3.a) del TRLUC.

Setè. POSAR EN CONEIXEMENT de la Junta de Compensació del Pla parcial del Turó de Can Mates - Carretera de Vallvidrera la present resolució, tenint en compte la gestió urbanística del sector i el redactat de la Disposició Transitòria de les NNUU de la present proposta de pla.

Vuitè. INFORMAR els al·legats de la primera aprovació inicial i exposició pública sobre la possibilitat que tenen de tornar a presentar nous escrits dins del nou període de publicitat que s'obrirà a l'efecte en compliment del punt segon anterior.

Novè. TRASLLADAR el present acord al Servei d'Intervenció en l'Ús del Sòl, l'Edificació i Activitats, a l'efecte de donar compliment a l'informe municipal de Mobilitat elaborat a l'efecte i relacionat en l'anterior part expositiva, juntament amb una còpia del mateix.

Desè. NOTIFICAR el present acord al promotor, l'entitat INMUEBLES VIDUR, SL, al redactor de la referida proposta de planejament derivat, als efectes procedents, i als al·legats de la primera informació pública, per tal de donar degut compliment al dret que tenen d'obtenir de l'Administració una resposta raonada, segons determina l'article 83.3 de la LPAC, tot indicant-los la conveniència de consultar el document aprovat inicialment per segona vegada.

Contra el referit acord, que és un acte de tràmit en via administrativa, no es podrà interposar recurs, sense perjudici que es pugui exercitar el que s'estimi procedent, de conformitat amb el que disposa l'article 40.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Donant compliment a l'esmentat acord, la documentació del pla restarà exposada al públic per termini d'un mes, comptat des del dia següent al de la data de la darrera publicació obligatòria del present Edicte, al següent enllaç <https://www.santcugat.cat/web/planejament> i a les dependències del Servei de Planejament i Gestió Urbanística, plaça de la Vila, número 1, de dilluns a divendres, en horari de 09:00 a 14:00 hores, podent-se consultar la documentació, escrita i gràfica, i obtenir-ne còpia, així com presentar al·legacions, de conformitat amb l'article 23.5 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme i mitjançant qualsevol dels procediments previstos en l'article 16 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

La qual cosa es fa pública per a coneixement general.

Sant Cugat del Vallès, 24 de desembre de 2019

L'alcalde

Mireia Ingla Mas

El fiscal de l'Audiència Nacional Miguel Ángel Carballo, en el judici contra l'anterior cúpula dels Mossos ■ ACN

Denuncien l'ús de la pericial d'intel·ligència contra els Mossos

La defensa de l'exdirector de la policia catalana ho sosté a l'Audiència Nacional ■ Soler i Puig, sense ordres

M.P.
BARCELONA

El penalista Cristóbal Martell, defensor de l'exdirector dels Mossos Pere Soler, va denunciar ahir, en una nova sessió del judici contra l'anterior cúpula de la policia catalana a l'Audiència Nacional, que al fiscal li havien permès de convertir un interrogatori d'un testimoni en una pericial d'intel·ligència, proscriu en el procediment penal, mentre el tribunal no havia permès d'aclarir aquest interrogatori. Es tracta del comandant de la Guàrdia Civil César López, secretari dels atestats del 20-S i l'1-O, que, interpel·lat pel fiscal Miguel Ángel Carballo, a més de relatar fets feia conclusions i deduccions del contingut de correus i documents comissats.

López, interrogat per Martell, sí que va admetre que el major Josep Lluís Trapero només va enviar a Soler una instrucció de fiscalia que el director fins i tot cita en la seva resolució perquè era per justificar l'ampliació de la jornada

laboral dels Mossos. I interpel·lat per l'advocat Fermín Morales, el secretari dels atestats, va aclarir que ni Soler ni César Puig, llavors secretari general d'Interior, no van donar cap ordre operativa al cos policia.

El cas de Lleida, arxivat
D'altra banda, en la vista van declarar dos instructors de la Guàrdia Civil que van investigar la suposada passivitat dels Mossos l'1-O a Lleida, cas del qual l'Audiència de Lleida va decretar l'arxivament perquè no tenia cap relació amb els comandaments principals dels Mossos. A més, el secretari d'atestats de la Guàrdia Civil a Lleida va assegurar que la cúpula dels Mossos volia tenir un "control ferri" de les actuacions de l'1-O, segons l'ACN, i va posar com a exemple l'ordre del major Trapero de centralitzar a la comissaria general d'informació els atestats que s'havien d'enviar a fiscalia. "És a dir, estableixen guàrdies de comissari d'informació per controlar els atestats i saber-ho tot." ■